

Штадтанкәнар фото мүх биримиз Фамил Новрузов Јевлах районундакы К. Маркс адына колхозун габагчыл механизатору Муса ГУРБАНОВЛА (онун тракторуну тарлада көрүрөүз) сөнбөт етмишдир. Муса демшидир ки, о, һәр күн 8 һектар авәзия 13—14 һектар саһәә култивасија чәкир, гуллуғ етдији тарладан да бол һамбығ мәнәсулу козләјир.

АЗЭРБАЙҶАН ушағ әдәбијатынын инкишафындакы хидмәтләринә көрә во анадан олмасынын 60 иллији илә алагәдар олара һөрмәтли јазычымыз Микајыл Рзагулузадәнин бу күнләрдә АЗЭРБАЙҶАН ССР Али Советинин Фәхри фәрманы илә тәтиф олунамасы тәғдири һамымызы севиндирди. Телефон дәстәјини көтүрүб ону табрик етмәк истәдим. Амма һөдәнсә, бир анлығ әл сахләјиб фикр кетдим. Азы, о, өзү һаггында тәрифи хошламаыр.

...Ону тәбрик етдим.

— Чох сағ

олун, мән анчағ өз вәтәндашылығ борчуму Јеринә Јетирирәм. Нә гәдәр синәмдә үрәјим чырпыныр, бу борчу Јеринә Јетирмәк мәнәим вәзифәmdir.

Микајыл Рзагулузадә АЗЭРБАЙҶАН совет ушағ әдәбијатынын тәшәккүл вә инкишафында хәјли әмәк сөрф етмиш бачарылығ тәғдири, көзәл вә истәдәдлы тәрчүмәчи, сәмими вә орижинал јазычыдыр. О, гара сачларыны һәчиб бир мөгсәд—балаларымызын тәлим вә тәрбијасы Јолунда ағартмышдыр. М. Рзагулузадә чохчәһәтли вә гајнар Јарадычылыға малик бир сөнәткардыр. Истәр тәғиди вә публицистик мәгаләләриндә, истәрсә дә бәдии Јарадычылыгында Јүксәк идејалылығ вә сөнәткарлығ кешијиндә дурмуш, бу Јолда һәр чүр тәһрифләрә, әјинтиләрә гаршы амансыз вә барышмаз олмушдур. Бу онун 20-чи илләрдә «М. Р.» вә башга имзаларда јаздығы мәгаләләриндә, даһа сонралар исә балаларымыз үчүн Јаратдығы сәмими вә мәзмунлу әсәрләриндә, мәктәблиләр үчүн тәртиб етдији дәрәс китабларында вә саир фәалијәтиндә өз ифадәсини Јахшы тапмышдыр.

М. Рзагулузадә 1905-чи илдә Вақы шәһәриндә анадан олмушдур. О, ибтидан тәһсилни ингилабдан әввәлки мәктәпләрдә алмыш, Јалныз Совет һакимийјәти дөврүндә, 1923-чү илдә орта тәһсилни тамамламаға имкан тапмышдыр. М. Рзагулузадә 1927-чи илдә АЗЭРБАЙҶАН Дөвләт Педагожи Институтунун әдәбијат факултәсини, 1934-чү илдә исә Москва Дөвләт Университетинин аспирантурасыны битирмишдир. О, әмәк фәалијәтинә лап ичик Јашларыннан башламышдыр. Әввәлләр курјер, даһа сонралар китабханачы, педагожи техникумларында әдәбијат мүүллини ишләмишдир. М. Рзагулузадә

ЕТПИ-дә елми ишчи олмуш, сонралар исә пешәкар тәрчүмәчи вә редактор кими фәалијәт көстәрмишдир.

М. Рзагулузадәнин Јарадычылыгында һәр Јазычыја нәсиб олмајал көзәл бир хүсусийјәт—Јазычы вә тәрбијәчилек бачарығы үзәи вәһдәт тәшкил едир. Бу онун әсәрләринин идеја истигамәтини мүүјәвләшдирмәјә, гәләмә алдығы мөвзулара даһа һәссас олмаға вә мәсу-

Ајтәк исә рәһмдил, бәрк ајагда доста көмәк вә арха олан бир гыздыр.

Рзагулузадә Јенилији дујан, инкишаф вә Јүксәлицимизи ифтихарла гәләмә алан вә кәчлији бу рунда тәрбијә едән Јазычылардандыр. Бу онун сон илләрдә ушағларымыз үчүн Јаздығы вә совет адамларынын мәншәтиндә әмәлә кәлән ингилабын, техники тәрәғгийни шүурлар тәсирини көстәрән («Машын», «Мубәһисә» вә с.)

ЈАЗЫЧЫ-ТӘРБИЈӘЧИ

лијјәт һисси илә Јанашмаға чох көмәк едир. Көзәл сөнәткарын өз услубу, мүстәгил Јарадычылығ Јолу вардыр. О, тәбиәт ашигидир. Биз ону гышын шахталы күнләриндә, пајызын чискининдә, Јазын сәфалы чағларында тез-тез Абшерон бағларында, Хәзәр саһилләриндә, Чәнки мешәләриндә овда көрүрүк. Микајыл мүүллим сәфалы тәбиәтимизи дујмадан, онун көзәлликләрини сәјр етмәкдән, өјрәнмәкдән Јорулмур. Јазычынын мұшәһидә вә ахтарышлары нәтијәсиз галмыр. Рзагулузадәнин ов һекајәләри тәрбијәви чәһәтдән бөјүк әһәмијјәт кәсб едир. Бу һекајәләри охујан кәч вә тәләбкар охучу вәтән торпағынын һәссаслыға вә усталығла дујулуб, чәкилән мәнзәрләриндән илһамә кәлир, тәбиәти севмәк рунунда тәрбијә олунур. М. Рзагулузадә ушағ вә кәчләрә тәбиәти севдирмәклә кифәјәтләнир, тәбиәти зәнкинләшдирмәји дә өјрәдир. Ов һекајәләринин тәсвири фонунда Јазычы һәјәтимыздакы инкишафы, өлкәмиздә кәдән бөјүк гуручулуғ ишләрини, адамларымызын шән вә фираван Јашамаларыны гәләмә алыр. Бу хүсусийјәтләр балача охучуларын һүсн-рәғбәтини газанмыш «Овчу Елишлә гочағ Ајтәкин нағыллары» поемасында өз бәдии ифадәсини Јахшы тапмышдыр. Ушағ дилини вә психолокијасыны көзәл билән М. Рзагулузадә бу поемада мәзмунә мувафиг бәдии форма тапмышдыр. Поема халғ нағыллары сәпкисиндә Јазылмышдыр.

«Овчу Елишлә гочағ Ајтәкин нағыллары» бир-бирини тамамлајан 4 нағылдан ибарәтдир. Бу нағылларын гәһрәмәнлары Елиш вә Ајтәк ушағларымыза хас олан нәчиб әхлағи сифәтләри өзләриндә үмумиләшдирдикләринә көрә, севиләр вә Јадда галырлар. Елиш гочағ бир ушағдыр, Јахшы түфәнк атыр, маһир овчудур. О, һәм дә көзәл мұшәһидәчи, һәссас гәббли бир ушағдыр.

шәрләриндә өз ифадәсини Јахшы тапмышдыр.

М. Рзагулузадә ушағлар үчүн мүнтәзәм сурәтдә Јазмага Бөјүк Вәтән муһарибәсиндән сонра башламышдыр. Онун «Истәк» (1949), «Дан сөкүлөндә» (1952), «Гу көлү» (1955), «Овчу Елишлә гочағ Ајтәкин нағыллары» (1957) вә с. китабларында топланылан әсәрләри Јалныз мүүллифин дејил, үмумийјәтлә, муһарибәдән сонракы ушағ әдәбијатымызын наиллијәтләри кими гижмәтләндирилмәлидир. Онун әсәрләри ичәрисиндә ушағ нәсрини гызыл фондуна дахил олмуш орижинал һекајәләр дә аз дејилдир. Јазычы бу әсәрләрдә ушағ вә кәчләрин әмәјә мәнәббәт рунунда тәрбијәсинә, достлуғ вә Јолдашылығ һисләринин ашыламансына, бөјүкләрини нәчиб вә әхлағи сифәтләринин үмумиләшдирилмәси мәсәләләрини тәблиғинә кешиш Јер вермишдир. О, халғымызын гәһрәмәнлығ кечмиши мөвзусунда Јаздығы әсәрләрдә дә муясир һәјәти, ушағ вә кәчләримизин коммунист тәрбијәсини әсас көтүрүр. Бу чәһәтдән Јазычынын «Дәдә Горғуд» дастанлары мотивләриндә Јаздығы һекајәләр чох сәчијәнидир. Бу һекајәләрдә вәтәнпәрварлик, Јадәллиләрә гаршы мубәризә мотивләри бир-бири илә контрастда тәсвир олунмушдур. Һәмни һекајәләрдә халғ мүдриклији, мөһкәм ирадәлики, дөзүмүлүк, вәфа, ана вә өвләд мәнәббәти вә с. нәчиб әхлағи сифәтләр тәблиғ олунур.

М. Рзагулузадәнин сачлары ағарса да, үрәји чох чавандыр. Һәрчәнд о өзүнү халқ чинарын бир Јарнағы һесаб едир, амма кәчлики ону хан чинар сајыр. Кешиш диапозона, дәрин биллјә малик олан бу көзәл сәнәткарын һәлә бундан сонра даһа дәјәрли әсәрләр Јарадачына шүбһә Јохдур. Һөрмәтли сәнәткарымыза узун өмүр вә чансағлығы арзу едирик.

Чамал ӘБМӘДОВ.